

Poštšina plačana v gotovini.

Cena številki 1 Din.

MARIJIN LIST

ŠTEV. 7.

131. LETNIK

JULIJ²8. 1935.

MARIJIN LIST

Pobožen mesečni list. Izhaja vsaki mesec 8. na spomin pedesetletnice razglašanja verske istine od Marijinoga nevtopenoga poprijetja, ki se je obhajala l. 1904., dec. 8. Te den je Marijin list kak prvi pobožen slovenski list Slovencom Slovenske Krajine do rok dani.

Namen Marijinoga lista je širiti Marijino čast i s čistimi dohodki podpirati Dom duhovnih vaj posvečen sv. Družini v Slovenskoj krajini, kak i sirotišnico Deteta Marijike v Turnišči na tolažbo razžaljenomi Srci Jezusovomi.

Marijikin Ograček je versko-vzgojna priloga Marijinoga Lista, naj se po njenih navukaj srca mladine napunijo z jakostmi Marijine mladosti.

Cena: na skupni naslov 16 Din., na posameznoga 20 Din., v inozemstvo 40 Din. letno. V inozemstvo se pošila z Novinami za 100 Din. letno.

Kalendar Srca Jezusovoga brezplačno dobi vsaki naročnik, ki je plačao naročnino i bo l. 1936 tudi naročnik. Naročnina se plačuje naprej, konči vsaki mesec sproti.

Duhovne dobrote. Za naročnike Marijinoga lista se služijo večne meše v Celji, Grobljah i v Soboti, tjedensko edna v Črensovcih i dnevne v Linzi v „Seraphinskem dobrodelnom društvu“, štero da letno za svoje kotrige več jezer svetih meš služiti. Vsakoga naročnika potrebe se sklenejo v tjedensko sveto mešo, naj je samo naznani na vredništvo.

Vrednik: KLEKL JOŽEF, vp. pleb. Črensovci, Slov. krajina

Naročnikom.

Polleta je minolo, pošteno smo vam davali do rok vse, delali brezplačno iz same lübezni do vas. Plačali vnogi ešče niti pare neste. V tiskarni se je dug nakopao, delavci svojega zaslužka, ki ga krvavo potrebüjejo, ne morejo dobiti, tiskarna je v velikih skrbej. Zato se opominate vsi naročniki Marijinoga Lista, da meseca julija plačate celoletno naročnino. Moramo tudi papir naročiti za kalendar. Da ne zakesnimo ž njim, je brezpogojno potrebno, da meseca julija dobimo celoletno naročnino za Marijin List. — Vredništvo i uprava Mar. Lista.

Dari.

Na Dom sv. Frančiška v Črensovcih so darüvali v Din. sledeći: Horvat Martin, Lipa, 52-80, Krampač Janoš i žena, Trnje, iz Francije, 13, Hanc Ana, Črensovci, iz Francije 20 Din. — Izdatki: na prošnju za nabiralno dovoljenje kolek 25 Din. — Oča sirot, povrni vsem obilno. — Odbor.

LETO 31.

8. JULIJA 1935.

ŠTEV. 7.

Novomešnikom.

Slovenska krajina spravlja letos bogato žetev. Osem njenih sinov stopi pred Gospodov oltar i ga zastopa kak sredbenik med Bogom i človekom za zveličanje dūš. *Sedemdeset jezer katoličancov da osem dūhovnikov edno leto.* Milošča brez mere i meje ne samo po sebi kak takša, nego tudi gledoč na naš narod. Pri toj nedopovedljivoj milošči se z poniznim srcom zdigne naš Marijin list v nebeske višave i zaspevle kak veseli škvorjanček svoj Magnifikat: Hvali moja dūša Gospoda. Marijin List je nūdio dūševno hrano tistim, ki so živlenje dali našim novomešnikom, njihovim starišom. O keliko pobožnih misli i želj je rodio te v njihovih ūdšaj. Keliko svetih sklepov so stariše novomešnikov dozoreli v svojih srcaj pod varstvom Marijinoga Lista! Keliko gorečih molitev so opravili, gda so šteli od novih sv. meš v njem, da bi dober Jezus tudi njihovega sina vzeo v to sveto službo! Keliko svetih meš i nešteti pobožnosti se je zvršilo za naročnike i njihove domače, da odičijo Boga, svoje pa svojih dūše pa zveličajo! Vse te prošnje vidimo dnes poslūhnjene, gda stopi osem mladencov Slov. krajine pred boži oltar i na njem prikaže svojo prvo sv. mešo. Komi se naj za te velike milosti i kak se naj zahvalimo. Mariji se zahvalimo, ar njeni list je bio stūdenec, kam je levala svojega srca lūbezen i ž njov napajala naše žedne dūše, gda nas je poslūhnola. Ona nam je vse te milosti sprosila od dobrega Boga. Njej ide zato hvala, goreča hvala. Dajmo pa to hvalo tak dobroj nebeskoj materi 1. da bomo verno spunjavali vse tisto, ka nam bo sv. Cerkev po dūhovnikaj glasila, 2. pa, ka bomo Marijin dar, Marijin List lūbili, radi čteli, ga naročili i širili pa tudi v njega pisali, naj naš narod stanovitno, vroče lūbi Marijo i po njej Jezusa, našega Zveličitela.

To hvalo dajmo vsi Mariji, ka jo po njej dobi dober Bog, ki je vse naše.

V duhi se združimo z radostnim srcem naših novomešnikov, je z čistov lubeznostjov pozdravimo, se njim za vse, ka so za Marijino čast po Marijinom Listi včinoi, toplo zahvalimo i vse prosimo, naj zročijo Marijin List, njegovoga urednika, vse njegove sotrudnike i naročnike, žive pa pokojne v Jezušovo Srce te, gda sveto hoštijo prvič podignejo.

Starišom i rodbini naših novomešnikov pa želemo od Blažene Device Marije obilen materni blagoslov, šteri naj je sprevaža skoz toga življenja do srečnoga, večnoga pristanišča, gde naj ednok vsi veselo spevle-mo: Zdrava Marija!

Nevtepenomi Srce Marijinomi.

Nevtepena, najdragša, Mati,
edini vup si ti ves moj!
Lubeča duša tebe se oklepa,
pri tebi najde mir, pokoj!

Nevtepena, odpri roke,
na Srce svoje ti me sprejmi,
na njem spočiti je sladko,
bridkosti punoj duši, meni!

K mami pašči se otrok,
kda ravno išče pot življenja,
da reši ga prevar i zmot,
in srečno v večnost ga pripela!

Najbolša Mati ti si vseh,
k tebi vsaki se zateka.
Pomoči tvoje si žele,
lubezni tvoje i nasveta!

Vsmilenja puno tvoje je Srce,
krase ga lilije čednosti,
najlepsi cvet si z rajskih trat,
najlepše te krasi kreposti!

Nevtepena, ti najčistejša,
na Srce svoje me prikeni,
ti reši me prevar življenja,
z lubezni plaščom me odeni!

Viktorija Razlagova.

CAMPLIN IVAN,
novomešnik,

rojen 23. junija 1912 v Bogojini, matu-
rirao na samoupravnoj real. gimnaziji
v Soboti.

Prvo sv. mešo služi 14. julija v Bogojini.

Tiskovno društvo katoličanske akcije za Slovensko krajino.

Začetek.

Ar je določeno, kak pravi sv. Pismo, da mora vsaki člo-
vek vmreti, zato je naša dužnost, da v življenji vred spravimo
vsa svoja dugovanja. I kem važnejše, kem vekšega pomena, kem

potrebnejše je kakše dugovanje, tem vekša naloga leži na naših ramaj, da to dugovanje vredimo. Slov. krajine prevažno i prepotrebno dugovanje je njeni tisk. Je te ne samo zibelka njene narodne zavesti i njeni duševni vodnik, nego je tudi podlaga njene bodočnosti, njenoga razvoja v pravoj smeri, njene duševne i kulturne dograditve je vučiteo. Dozdaj je te tisk bio v rokaj ustanovitelja, ki ga je s krepkov rokov vodo skoz nešteti viherov i obdržao pri življenji i zdravji tudi. A njegova roka zača trepetati,

ŠKRABAN JANOŠ,
novomešnik,

rojen 10. marca 1911 v Krogi, maturirao
na samoupravnoj realnoj gimnaziji v
Soboti.

Prvo sv. mešo služi 14. julija v Soboti.

njegova glava je bela, njegove moći se zgublajo od starosti. Zato je že par let mislo, vnogo molo i dao moliti v te namen, ka naj se napravi z našim tiskom, komi naj se izroči, da po njegovoj smrti ž njim ne leže v grob, nego naprej žive i oživla duše kak je je v njegovom življenji oživlao. Večkrat se je pogovarjao od te reči s svojimi prijatelji, starijimi gospodi i z mladimi svojimi vučeniki, obojimi navdušenimi rodolübi. Vsi so prišli po teh pogovoraj do zaključka, ka se naš tisk more spraviti v okvir, v reme ednoga društva. Zadnji sestanek v dosego toga namena se je vršo letos v tork po Vüzmi, aprila 23. v Črensovcih.

Sestanek v Črensovcih

Navzočih je bilo dvajsetih sotrudnikov naših listov i to pet duhovnikov, šest bogoslovcov i devet sveckoga stana. Sestanek je vodo urednik i lastnik naših listov g. Klekl Jožef, ki je darüvao te den sv. mešo v te namen, naj dobra mati Marija na diko svojega božega Sina i na zveličanje naših duš po nameravanom društvu vtrdi naš dober katoličanski tisk, šteroga nam je ravno ona sprosila. Sam sestanek se je začeo tudi z molitvijov k dobroj nebeskoj Mamiki. Lansko leto k Božiči se je sklenilo pri spodobnom sestanki, da k Vüzmi določimo merilo našega bodočega delovanja potom našega tiska i to se je tudi zgodilo na tom sestanki. Po molitvi je prvi govoro predsednik sestanka, g. Klekl Jožef. Svoj govor je prečteo i se glasi etak.

Govor g. Klekl Jožefa.

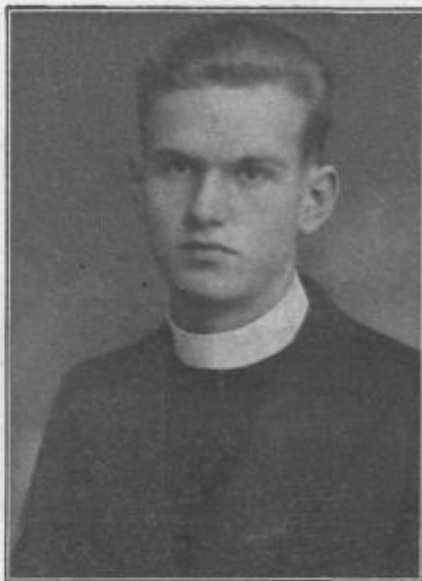
JMJ. Dragi sotrudniki!

Prva točka našega sestanka je, da dam pojasnilo od nastanka i od bistva našega tiska. To držim za potrebno predvsem zato, ar ma denešnji sestanek rešiti bodočnost našega domačega tiska.

Nastanek našega tiska. Nastanek Marijinoga Lista.

Prvi je zagledno svetlost sveta Marljin List. Bilo je to l. 1904. dec. 8. v Črensovcih. Te smo obhajali 50 letnico, ka se je raz-

glasila verska istina od Marijinoga Nevtepenoga Poprijetja. Pri toj priliki so po celom sveti poklajnali narodi, mesta, posamezniki i razne skupine dare Nevtepenoj za te veseli dogodek. Naše ljudstvo, ki je od nekda tak goreče častilo dobro nebesko mater, ne moglo zaostati za drugimi. Tudi ono je moglo nekaj pokloniti, ka bi živo pokazalo njegovo lübezen i njegovo zahvalo. V črensovskoj cerkvi so den za dnevom v te namen neštete dobre düše vüre i vüre preklečale i molile pred Najsvetejšim, naj nam dobra Mati nebeska priskoči na pomoč i nam vužge svetlost, ka njej naj poklonimo za dar mi Slovenci Slovenske Krajine. Neštete preklečane vüre pred Najsvetejšim, vnoga pobožna sveta

ZELKO IVAN,
novomešnik,

rojen 14 maja 1912 v Črensovcih, maturirao na III. državnoj realnoj gimnaziji v Ljubljani.

Prvo sv. mešo služi 14. jul. v Črensovcih

prečiščavanja i vnogo drugih molitev, ki smo jih vnogi i prevnogi opravili Mariji na čast, so nam pokazala pot, ka naj poklonimo Mariji: Tisto, ka naš narod najbolje potrebüje, dühovno čtenje, ka pri razširjenji vogrščine se ga ne primle po vogrskih listaj šireča se brezbožnost. Drugo pa, naj se v njega vceplena pobožnost do Matere bože razvije v pravo notrašnje življenje. Gda nam je bila pot pokazana, sem se odpravo v Somboteo k presvetlomi g. püšpeki, dr. István Vilmoši, poklekno pred njih i jih proso dovoljenja, da smemo izdajati za Slovence Slovenske Krajine Marijin List i da čiste dohodke smemo obrnotti na zi-

danje hiše, gde bi naše ljudstvo moglo na svojoj zemli opravlati duhovne vaje. Višešnjega pastira je ponizna prošnja genola. Veleli so mi stanoti i mi oblúbili, da mi želo spunijo i me pismeno obvestijo, pod kakšimi pogoji mi dovolijo izdajanje popolnoma verskoga lista.

Z kakšim veseljom sem vzeo na znanje te njihove reči, samo dober Bog more posvedočiti i ednok odkriti. Tüdi on

KOLENC IVAN,
novomešnik,

rojen 1. avgusta 1908 v Gomilicaj,
maturirao na državnoj humanističnoj
gimnaziji v Maribori.
Prvo sv. mešo služi 21. julija v Turnišči.

more samo posvedočiti, kak velika zahvalnost se mi je priselila v srce, kak najsvetejša dužnost, da za to, od Marije izprošeno veliko i preveliko milost, morem dosta včiniti za njeno čast.

Peneze za potne stroške v Somboteu sam vzeo na posodo. Za štampe ne sam meo niti počenoga groša. A ka za to? Vüpanje sem pa meo kak goro visoko i morje globoko, da mi bo tista lübeča roka pomagala, štera je sebi na čast izdajanje lista izprosila. I Marija je pomagala. Prvih jezero komadov smo razposlali po faraj i izvzemši par mlačnih mest, povsod so dobre duše z veseljem sprejele Marijin dar nateoliko, da smo mogli 1000 falatov ešče doštampati. Za prvih jezero smo plačali v tiskarni 142 koroni, za drugü jezero pa 90 koron.

Na konci leta je ostalo čistoga 604 K. 50 fil. 400 K. smo posodili v Pešt na zidanje kat. dij. zavoda, posvečenoga sv. Mirki; ostalo pa porabili za drugo leto. I malo semen je raslo pa doraslo. Včakali smo se, ka je zraslo veliko drevo ž njega. Včakali smo se, ka je Marijin List premagao strašne nesreče svetovne bojne i grozovito preganjanje boljševizma v prvejšoj državi, kda je bio par mesecov stavljen i se včakao 25 letnice svojega obstoja, kda se je poklono v šest jezerih slovenskih hišaj i kda je dobo pohvalo i blagoslov od samoga sv. Oče, namestnika tistoga, ki je sin Marijin, matere naše i našega lista. Moji teški betegi, siromaštvo, nerazumevanje, preganjanje, mrzlota i hüdobija kak zvezani sovražniki so se borili proti našemi Marijinomi Listi i zmagao je ne močen sovražnik, zmagala je Marija. Zakaj?

Zato, ar Marijin List ne bio človeče podjetje, ki bi iskalo dobičke, ali čast za ljudi, Marijin List je bio i je Marijino delo, zato je zmagao on, zato je po njem zmagala Marija. *Nišče naj zato ne misli, da čeravno sem jaz nastavo i osnovao Marijin List, da je to moje delo. To je Marijino delo i Marijino delo ostane tudi nadale, pa kak Marijino delo mora ostati nadale.* Kak M. list preneha biti Marijino delo, vzeme ona doli ž njega svojo materno roko i ga zadušijo drugi listi. Pa ka se to ne zgodi, mi je porok njena posebna materna lübezen, štera mi je pomogla, da sem se včakao jaz, potrta motika, tudi 30 letnice njenoga lista i ka so prezvišeni g. knezoškof, naš apoštolski administrator, dr. Tomažič Ivan Jožef, list v Oglasniki vsem vernikom v Slov. Krajini priporočili i ešče v celoj škofiji i ar je dobra Mati Marija oskrbela za povekšanje lista z Marijinkinim Ogračekom, ki v srca mladine, da ne bo toliko pokvarjene, vleva zdravilo. Predvsem pa s tem je pokazala dobra mati Marija svojo naklonjenost do svojega lista, do Marijinoga Lista, da je zbüdila goreče dühovnike i bogoslovce, šteri zadnji bodo deloma že letos slugi njenoga Jezusa, da so se ti z celim srcom ogreli za Marijin List, ga bogatijo s svojimi dopisi i ga širijo. Moja ponizna prošnja do dobre Matere Marije je samo edna: Mamika, naj Marijin List nikdar ne bo drugoga last, kak samo tvoja. Marijin List naj ostane vsikdar samo Marijin List. I ka bi takši ostao, predlagam, da postane glasilo kat. akcije za našiva dva dekanata, ka se poznej bole natenkoma pojasni pri pravilaj za tiskovno društvo kat. akcije.

V zvezi s tem povedanim naj omenim ešče nekaj. V pismenom dovolenji za izdavanje Marijinoga Lista se je glasilo, da moramo pisati v vogrskom pravopisi i da se bo iz hiše dühovnih vaj širila madjarizacija. Cerkvena oblast je pod vplivom šovinističnoga madjarskoga političnoga ladanja ne mela teliko samostojnosti, da bi smela pravico Slovincov zagovoriti. To svedoči, kak strašne razmere so bile te. Med cerkvenimi ljudmi je meo

NEMEC ALOJZ,
novomešnik, salezijanec,
rojen 25. nov. 1905 v Pertoči, študirao
v Veržeji in v Ljubljani.
Prvo sv. mešo služi 21. jul, pri Sv. Jeleni

Marijin List tudi sovražnike, celo eden profesor bogoslovja se je izrazo: „zakaj se je pa vendar dovollo slovenski pobožen list?“ A pūšpek so ga dovolili, — Marija njim je gotovo plačala to dobroto — zato smo v največšem gmotnom siromaštvu toti, a z tem vekšov lūbeznostjov do Boga, do Marijine časti i do zveličanja dūš našega lūdstva začeli dūhovniki izdavat Marijin dar, Marijin List. Verniki so dar sprejeli, Marija je zmagala. Dūhovniki i verniki bodo rešili tudi zdaj Marijin dar, Marijin List, to mi je trdno prepričanje. Potrebno pa je predvsem dosta, predosta moliti v te namen i delati naprej, kak se je dozda delalo.

Vu vogrščini izpostavleno Cerkveno dovoljenje za izdavanje Marijinoga Lista se etak glasi vu slovenščini:

Od sombolskoga pūšpeka št. 3259.

Preč. g. Klekl Jožefi, kaplani, v Črensovcih.

V Kristuši Dragi Sin! Z višjepastirskim veseljom sem zvedo t. l. Aug. 28. iz tvoje vloge za tisti plemeniti namen, da ščeš za rk. domače slovenske vernike od t. l. dec. 8 pod naslovom „Nevepeno poprijeta Devica Marija, zmožna Gospa vogrska“, izdavat mesečen list, toga dohodke pa obrniti za zidanje samostana, ka siromaškomi slovenskomi lūdstvi ne bi trbelo v dūšnih potrebsčinaj v tūjino hoditi.

Gda na tvoje z plemenitoga namena rojeno podjetje boži blagoslov prosim, da bi je srečno izpelao, i gda za to dam svoje višjepastirsko dovoljenje, ti uredništvo novoga lista z tem pogojom dovolim, da ga vrejūješ v jeziki, ki ga guči v domovini prebivajoče slovensko lūdstvo i v domovinskem pravopisi izklūčiš pa v tūjini vdomačene slovenske reči i slovenski pravopis i naj se takši spisi v njem objavljajo, šteri bodo poleg verskojakostnoga značaja po mogočnosti pospešili tudi pobožno lūbezen do domovine i starodavno vernost do krala.

Ka se pa tiče tvoje prošnje, da bi list v svojoj prišestnoj okrožnici priporočao dūhovnikom, ki med slovenskim lūdstvom delajo, tem raj včinim, ar se vūpam, da kem bole se list razširi, tem hitrej dozori vu, iz čistih dobičkov grajenom klostri tisti namen, šteroga desega je edna mojih višjepastirskih skrbi: najmre da bo potom samostana, ki se med domovinskim slovenskim lūdstvom gorpostavi, madjarizacija z mogočnimi stopaji napredūvala.

Med drugim se ti pa zročeš v tvoje pobožne molitve, beležim z očinskim blagoslovom, Szombathely, 1904. sept. 4 v Kristuši tvoj dobrohoten oča.

Vilmoš, pūšpek.

Po govori od nastanka Novin i po zahvali za obširni govor, ka vse so Novine objavile, so se sprejela sledeča pravila za tiskovno društvo kat. akcije v Slov. krajini.

PRAVILA „TISKOVNEGA DRUŠTVA KAT. AKCIJA V SLOV. KRAJINI“.

I. Ime društva.

§ 1. Društvo se imenuje „Tiskovno društvo KA v Slovenski krajini“.

II. Namen in sredstva društva.

§ 2. Namen društva je izdajati in širiti tisk v duhu KA. Društveni tisk rešuje razen verskih vprašanj tudi socialna, politična in splošno kulturna vprašanja na podlagi Kristusovih versko-nravnih nauk in se ne veže na nobeno politično stranko.

§ 3. Društvu služijo v dosego namena sledeča sredstva:

1. društveno glasilo, mesečnik „Marijin list“, ki že od leta 1904 izhaja v Slovenski krajini;

2. tednik „Novine“;

3. drugi tisk v smislu svojih pravil.

§ 4. Društvo se vzdržuje z naročnino listov in darovi.

III. Člani.

Član društva postane le katoličan s tem, da si naroči vsaj društveno glasilo.

§ 5. Člani so dvojni:

A) delovni,

B) podporni.

A) Delovni člani so:

1. ravnatelj,

2. uredniki društvenih listov,

3. sotrudniki listov, ki jih društvo izdaja.

B) Podporni člani so:

1. širitelji,

2. dopisniki,

3. kat. naročniki.

§. 6. A. Delovni člani.

1. Ravnatelj more postati le vzoren in sposoben duhovnik, katerega izvoli odbor z večino glasov. Voli se za dobo šestih let in po preteku poslovne dobe more biti ponovno izvoljen.

2. Uredniki društvenih listov morejo postati le praktični katoličani, od odbora izvoljeni, ki se pismeno zavežejo, da bodo delovali v smislu društvenih pravil.

3. Sotrudnik je član, ki pri društvenem tisku stalno s članki sodeluje in je kot tak od odbora priznan ter zabeležen v imeniku sotrudnikov.

Podporni člani.

1. Širitelj je od odbora izbran poverjenik društvenega tiska za določeni okoliš (vas, fara itd.) Širitelj dobi od odbora širiteljsko legitimacijo in je zabeležen v imeniku širiteljev. Za njegov okoliš prihaja društveni tisk skupno na njegov naslov.

2. Dopisnik je od odbora priznan član, ki stalno poroča dnevne novice v društveni tisk. Vsak dopisnik je vpisan v imenik dopisnikarjev in dobi od odbora posebno legitimacijo.

3. Naročniki so dvojni:

a) redni, b) izredni.

ŠKAFAR IVAN,
novomešnik,

rojen 6. maja 1912 v Beltincih, maturirao na II. drž. realnoj gimnaziji v Ljubljani, Prvo sv. mešo služi 28. julija v Beltincih.

Redni člani se smatrajo katoliški naročniki in edino ti so pravi člani društva.

K izrednim članom se prištevajo drugoverski naročniki društvenih listov.

§ 7. Člana, ki nasprotuje društvenemu namenu, sme odbor izključiti. Odbor izključuje člane z večino glasov po trikratnem predhodnem ravnateljevem opominu. Izključeni član se more pritožiti tekom osmih dni na občni zbor.

§ 8. IV. Dolžnosti članov.

Dolžnost članov je :

1. živeti praktično krščansko življenje,
2. širiti društveni tisk.

§ 9. V. Društveni organi.

Društvena organa sta :

1. odbor,
2. občni zbor.

Odbor tvorijo delovni člani, namreč :

- a) ravnatelj,
- b) uredniki,
- c) sotrudniki.

§ 10. Odbor skliče ravnatelj in mu predseduje. Sklicuje se mesečno ali vsaj četrtletno. Odborove seje vodi ravnatelj, oziroma njegov namestnik. V slučaju, da ravnatelj ne more voditi poslov, mu odbor izvoli enega namestnika izmed članov odbora s pristankom ravnatelja. Za veljavnost odborovih sklepov se zahteva pristanek absolutne večine navzočih odbornikov. Pri enakem številu glasov odločuje ravnatelj glas.

§ 11. Delo odbora.

1. Sprejema nove delovne člane z dvetretinsko večino in določuje širitelje ter dopisnike;
2. vodi imenike sotrudnikov, širiteljev in dopisnikov;
3. oskrbuje društveno premoženje;
4. odaja letne račune;
5. izključuje člane (7. §);
6. izvršuje sklepe občnega zbora;
7. skrbi za napredek in razvoj društva po pravilih,
8. deli čisti dobiček v namene določene po pravilih,
9. izvoli dva preglednika za dobo dveh let, ki skupno z ravnateljem vodija evidenco nad društvenim delom,
10. dovoljuje honorarje v potrebi, predvsem urednikom.

§ 12. Odbor je sklepčen, ako so bili povabljeni k seji vsi odborniki in je navzoča nadpolovična večina vseh odbornikov. Odborovi sklepi so veljavni, če jih sprejme nadpolovična večina vseh odbornikov.

O vsaki seji se mora sestaviti zapisnik, ki obsega vse odborove sklepe. Zapisnikar se določuje vsakokrat posebej za odborove seje, kakor tudi za občni zbor.

§ 13. VI. Ravnatelj.

Ravnatelj vodi društvo, ga zastopa na zunaj, predseduje občnim zborom. Skrbi, da se izvršujejo sklepi odborovih sej. S pomočjo dveh preglednikov vodi evidenco nad društvenim premoženjem.

§ 14. VII. Občni zbor.

Občni zbor tvorijo: vsi delovni člani, legitimirani širitelji ter legitimirani dopisniki.

Predloge za občni zbor morajo člani izročiti vsaj osem dni prej ravnatelju.

Redni občni zbor sklicuje ravnatelj vsako leto enkrat, če je zadržan pa njegov namestnik.

Izredni občni zbor skliče ravnatelj, kadar to zahteva dvetretinska večina odbora.

§ 15. Delo občnega zbora.

1. rešuje prizive proti izključitvi članov,

2. potrjuje račune,

3. podvzema agitacijo za širjenje društvenega tiska.

§ 16. Sklepčnost občnega zbora.

Občni zbor je sklepčen, če je navzoča nadpolovična večina članov, ki tvorijo občni zbor. Pol ure pozneje je občni zbor sklepčen v vsakem oziru, z istim dnevnim redom in v istem prostoru.

Dan, ura, kraj in spored občnega zbora se mora objaviti članom vsaj en mesec prej v društvenem tisku.

§ 17. Članstvo preneha:

1. ako preneha biti naročnik društvenega tiska,

2. z izključitvijo,

3. s smrtjo.

§ 19.

IX.

Delo v društvu je brezplačno. Poravnajo se samo dejanski izdatki in upravni stroški, kakor stanarina, razsvetljava, kurjava, pisarniške potrebščine, poštnina in slično pri urejevanju, dopi-

GREGOR JANOŠ,
novomešnik,

rojen 10. decembra 1911 v Soboti,
maturirao na III. drž. realnoj gimnaziji
v Ljubljani.

Prvo sv. mešo služi 28. julija v M. Soboti

sovanju in širjenju društvenega tiska. V slučaju potrebe dobe uredniki in drugi primerno dogovorjeno nagrado za preživljanje.

§ 20. X. Imovina.

Društvo ima pravico do imovine, ki jo upravlja odbor in je odgovoren zanjo pred zakonom. V slučaju (potrebe) razpusta razdeli odbor imovino v namene po pravilih določene.

CIGAN FRANC,
novomešnik, salezijanec,
rojen 18. sept. 1908 v Žižkih, študirao
v Veržeji in Ljubljani.
Prvo sv. mešo služi 28. jul. v Črensovcih

§ 21. XI. Čisti dobiček.

Odbor razdeljuje čisti dobiček v sledeče namene:

1. Sklad društva.
2. Hiša duhovnih vaj v Slovenski krajini.
3. Dom sv. Frančiška v Črensovcih in v Soboti ter sirotišnica Deteta Marijke v Turnišču, Martinišče v Murski Soboti.
4. Misijoni.
5. Reveži.
6. Revno dijaštvo.
7. Drugi dobrodelni nameni (n. pr. podpora članov v slučaju nesreče).

§ 22. XII. Ugodnosti članov.

A.) Za žive člane:

1. Brezplačni nasveti.
2. Podpora v slučaju nesreče (po možnosti).
3. Dobi društveni tisk ceneje, o čemer sklepa društveni odbor.

4. Za nje se služi sv.

maša na god Angelov varuhov in na god sv. Ivana Boska.

B) Za mrtve člane:

se služijo sv. maše osmi dan godov Angelov varuhov in sv. Boska.

§ 23. XIII. Posebni oziri.

Društvo bo med drugim posvečalo posebno pažnjo:

1. našim domačim misijonarjem in njihovemu delovanju,
2. prizadevanju, da čimprej dosežeta čast oltarja božja služabnika Anton Martin Slomšek in Friderik Baraga.

§ 24. XIV. Zaščitniki društva.

Zaščitniki društva so: Angeli varuhi in sv. Ivan Bosko.

Odobritev pravil.

Vrednik Novin je v imeni 40 sotrudnikov, 90 širitelov i 10

jezero naročnikov naših listov predložo pravila Višjoj cerkvenoj oblasti za potrditev. Višja Cerkvena oblast je pravila taki potom, kak so bila predložena, odobrila pod št. 979. maja 2. l. 1935.

Edno pojasnilo.

Zakaj smo si zvolili za patrone Angele varivače i sv. Ivana Boska? To se je zgodilo na predlog g. vrednika. On je bio na smrt iskani od boljševikov i prvo zavetje so njemu dali v Veržeji ravno sinovje sv. Ivana Boska. Marijin List je bio tista pot, po šteroj so prišli vnogi naši mladenci do mešniškoga stana ravno v Isalezijanskoj družbi i prvomi z med teh, g. Raduhi, so ravno g. Klekl predgali za novo mešo v Veržeji, gda so boljševiki ladali Slov. Krajino. Sebe i svoje liste so vnogokrat zračali vrednik teh sv. Ivani Boski i tudi vnogo molili, da zadobi čast oltara, koga pomoč so vnogokrat čutili. Posebno jih je pa vodila lübeznipuna navdúšenost do sv. Ivana Boska zavolo njegove gorečnosti pri širjenji božega kralstva potom tiska, ka je bio i je tudi glavni namen naših listov. Dúhovno sorodstvo vseh tistih, ki eden jedini cio majo: „daj mi dúše, vse drúgo vzemi“, je združilo naše liste, njihovoga vrednika, njihove sotrudnike i naročnike s sv. Ivanom Boskom že od začetka i skoz vsa leta do dnes, zato je bilo primerno, da te veliki svetnik bo patron naših listov i vseh tistih, ki je podpirajo.

Poleg sv. Ivana Boska so pa patronje naših listov tudi sv. Angelje Čuvarje. Gda je boljševiška oblast na smrt iskala vrednika M. Lista i Novin, so jih Angelje Čuvarje na poseben način čuvali. Podnevi so med boljševiki hodili ne ednok preoblečeni, pa nikdar ne so jih spoznali. Nepozabni je tisti trenutek, gda jih je šest do zob oboroženih boljševiških vojakov šlo poldne v neko hišo iskat, oni so pa s kosov na ramaj pred boljševikih šli prek poti v „Virico“ travo kosit. V hiši so boljševiki vse premetali, ešče v lagvi so jih iskali z bajoneti, a najšli ne so jih, ar so Angelje sovražnikom zavezali oči, da so jih pri belom dnevi ne spoznali.

Gospod vrednik v zahvalo za to pomoč, pri svetih mešaj vsikdar mislijo na Angele Čuvarje. Posebno je pa prosijo, gda se drobtinice pobirajo po sv. prečiščavanji, naj je pokažejo vsakomi dúhovniki, ka je pobere i naj tiste, štere človeče oko že ne more opaziti, sami poberejo i zavživajo. Za to pa naj širijo po širnem sveti vse dobre krščanske liste. Posebno pa to prosijo svojega Angela Čuvara gledoč na naše liste. Ka je ta prošnja ne bila zobstonska, posvedočí obstoj naših krščanskih listov. To je kratko pojasnilo, zakaj si je tiskovno društvo zebalo za patrone sv. Ivana Boska i sv. Angele Čuvarje. I gda to pojasnilo damo, ka drúgo bi želeli, kak to, naj vsi naši naročniki goreče častijo sv. Ivana Boska i Angele Čuvarje pa je prosijo, naj čuvajo Jezusovoga dúha v naših listaj i naj je krepko razširijo.

Ka je zdaj naša dužnost?

Odobritev pravil od Višje Cerkvene oblasti nam pokaže

jäsno, da društvo moramo podpirati. Društvo bo v smisli svojih pravil ešče letos začelo svoje mreže vlačiti pred vsako hišo v Slov. Krajini i zgrabiti v nje plemenite ribice, vaše dušice, očevje i matere, sinovje i hčerkice. Jeli, ka se date zgrabiti? To se vüpamo na priprošnja sv. Ivana Boska i sv. Angelov Čuvarov.

Palau Gabriel, D. I.

Po Kristušovej poti.

VI.

Kak moremo svoje dugovanje najbolje naprejspraviti?

1. Sinek moj, angelje so zato spadnoli, ar so me ne spoznali; tüdi lüdje bodo spadnoli, če me ne spoznajo.

2. Nego če me zavolo tvoje hüdobije ali nemarnosti krivo spoznajo: te bom zato od tebe račun brao.

3. Jaj! jaj! jaj! boš že vido, kak bo moj srd vničo tiste, ki z nogami klačijo moje lüdstvo.

4. Jaz sem strahovita vsegamogočnost krivičnih oblastnikov.

5. Bo prišo trenutek, gda bom Bog brez smilenja tistomi, zavolo koga se preklinja moje ime.

6. Siromaček ti! Samo zavolo pravice gučim. Bogatec ti! Samo zavolo pravice gučim.

7. Če je što zavolo tvoje razvüzdanosti grešio, pobrigaj se, da se odsehmao zavolo tvojih jakosti vnogo düš povrne.

8. Tvoje reči so dosta slaboga povzročile, samo tak se zveličaš, če je popraviš.

9. Nego če si se svoje oblasti poslüžo, da drüge oškodiš i pokvariš, te za tebe nega pomoči, zvün če boš rob vsem, siromaki tak kak bogatci.

10. Prostost samo zato smeš želeti, da se boriš proti hüdobiji.

11. Nišče se ne reši svojega robstva, če se meni ne prepüsti.

12. Jaz sem oča sirot i povišavam ponizne.

13. Jaz sem zagovornik priprostih i mir mirovnih.

14. Če siromak proti siromaki greši, njemi včasi na kvar dovolim, da obogati.

15. Nego če se zagreši proti bogatcom, se svoje nevole ne reši, nego de ešče ednok vekši siromak i nevolaš, kak je prle bio.

16. Jaj pa bogatci, če se pregreši proti siromaki! Bogastvo njemi s težov greha sede na rame i njegova krivica je žmeten lanc, šteri ga v globočino potegne.

17. Nemremo se z Boga šengariti, če nam nazvesti svojo pravico.

18. Vsakoga bom sodo po njegovih delaj; i vsaki na tisto stran spadne, na štero se je vugibao.

19. Zato pa li beži z robstva, dokeč maš čas ; po miloščini si odkupi grehe.

20. Daj ta, ka maš i dobiš tisto, ka nemaš.

21. Blaženi, ki düšam dobrote deli ; blaženi, ki düši i teli dobrote deli.

22. Najvekša znanost je dobro delati.

23. Ki bližnjemi dobro skaže, sebi hasni.

24. A ki poštüje i podpira moje sluge, vsakomi hasni, ar je to poštenje vsakomi na vao i ta podpora vsakomi poštenje spravi.

25. Ki je več dobo, več mora dati ; i kembole je što žalo mojo pravičnost, tem več mora darüvati mojoj dobroti.

Sv. hišni zakon.

Priprava: Ozavanje.

V.

Zaročenci se morajo ozvati, prvle kak sklenejo med sebon zakonsko zvezo. To zahteva tak cerkveni zakon, kak državni.

Ozavanje se zvrši na te način, ka jiva cerkvena oblast pri javnoj, svetešnji božoj službi ozove, ali pa da se njihova imena izobesijo na službeno desko, kde je to navada, i razobešeni ostanejo 8 dni. To je v navadi po velkih varošaj, kde bi inačiše ozavanje zavolo velkoga števila zaročencov bilo jako žmetno.

Namen ozavanja je to, ka vsaki zvedi za zaročenca i če bi med njima obstajao kakši zakoniti zadržek, da toga naznani. Na te način se preprečijo nedovoljeni i neveljavni zakoni. Zato je vsaki, ki zna za kakšisteč zadržek, je dužen toga pod vestjov javiti pristojnoj oblasti.

Iz važnoga razloga zaročenca lejko dobita izpregled od 1. ali 2. ozavanja; včasih tüdi od vseh trej. Izpregled se more prositi pri pristojnoj cerkvenoj ali civilnoj oblasti. Za pregled 1. ozavanja davlejo dekan, od več pa samo püšpek. Za civilni spregled pa sresko načelstvo.

Zaročenci se ozavajo v domačoj fari; če sta pa z različnih far, pa na obema krajoma.

Vse tozadevne reči zaročencomä vredi domači plebanoš, zato je njima samo to potrebno, ka vse po pravici naznanita dühovnomi pasteri, ka njima vse lejko pravilno vredi.

Zlato klasje.

Ali je mogoče, da bi trda pečina v sebe vzela posejano zrnje i bi donášala rod? To je ne mogoče. Niti voda se ne stavi na njoj. Cele vöre i dneve kaple na njo dešč, nego odteka dale v nižino. Ali more sonce privabiti iz pečine tüdi kakšte malo rožico? Ne. Pečina ostane süha, trda, nerodovitna.

Tüdi med nami so kamena srca. Dostakrat so tak trda, ka je celo bože delo nad njimi brezi haska. Boža dobrota je neizčrpna, pošila nad ta srca obilne i bogate milosti, pa vse zaman. Vsi opomini, tolažbe, trpljenje i veselje ide mimo. Se ne prime.

*

Nepopisna je lepota večernoga neba. Zvezda pri zvezdi trepeče kak prižgane sveče. Negda so mislili, ka je vseh zvezd komaj par jezero. Zdaj je znano, ka jih je več sto milijonov. Vučenjaki pa ešče zmerom odkrivajo nove zvezde, dozday nepoznane.

Pa te zvezde so ne sveče. One so jako jako velike, vekše kak naš svet. Dosta jih je, štere so vekše kak sonce. Ali znaš, kak veliko je sonce? Ž njega bi se lahko napravilo eden milijon pa tristo jezero takših zemelskih krugoe kak je naša zemla. Na sunci je strahovita vročina. Že na zvünešnoj skorji ma prek štiri-jezero stopinj vročine, odznotra pa dosta več. Je pa vnogo zvezd, štere prekašajo sonce v velikosti i svetlobi.

Vsi tej velikani pa se v vesolstvi neprestano giblejo z groznov naglicov okoli sebe i okoli eden ovoga. Pa kak je mogoče, ka mi te bliskovite naglice ne zapazimo? Všešerom vlada mir. Nieden listek se zavolo toga ne gene, mi pa z našov zemlov letimo skoz vsemirske prostore. Što vse to vodi?

*

Kak se drevo, vkoreninjeno v zemli, obrača gori i s svojim vrhom kaže proti nebesom, tak nam kaže sv. kat. Cerkev, na zemli postavljena, zmerom ta gori v sveta nebesa, gda nam pravi: „Hrepenite po tom, ka je odzgora, ne po tom, ka je na zemli“. „Naše prebivanje je pa v nebesaj“. „Iščite, ka je gori...“

*

Čüdovito lepa je molitev Jezušova, gda je molo za svoje apoštole i jih priporačao nebeskomi Oči, govoreč: „Sveti Oča, čuvaj je v svojem imeni, štere si mi dao, da bodo edno, kak tüdi mi... Tiste, štere si mi dao, sam je občuvao; nieden se je ne pogübo“. (Jan. 17.)

Tak bi mogli, vi krščanski stariše, svojo deco občavati i k Bogi pripelati, da bi pred svojov smrtjov lejko pravili: Moj dober nebeski Oča! Tü je vsa čredica naše dece, štero si nama dao — niednoga sva ne pogübila!

*

Bog ne gleda na to, ali je što slepi ali zdrav na očeh, nego na to gleda, či je njegovo duševno oko čisto i lepo. On ne gleda na to, či ide što po poti vednako ali pa nagnjen v en kraj, nego na to gleda, či hodi po poti jakostnoga življenja. On ne gleda na to, ali je njegova glava vučena ali prazna, nego na to, či je vdani v volo božo.

*

„Zdignite svoje oči i pogledjte njive, kak so že bele za žetvo“. (Jan. 4.) Tak je pravo ednok Jezuš svojim vučnikom, kazoč s prstom na dozorjeno žito. Te iste reči ponavlja Jezuš ne samo zdaj, gda je žetva blūzi, nego vsikdar, kazoč nam Kitajsko, Japonsko, Indijo, Afriko i druge pokrajine sveta, gde žive prek jezero milijonov poganov. Tej so že skoro vsi zreli za spreobrne-nje, samo ka nega zadosta božih žnjecov, misijonarov.

*

Molitev nam mora biti sredstvo za naše pobolšanje in izpopolnenje. Prle zato, kak se pripravimo k molitvi, moremo vsakši sebe pitati: Štera je moja najvekša duhovna potreba? Štera je najvekša zapreka, ki me zadržavle pri napredūvanji? Ka dela mojoj duši najvekše boje? Tisti slepec v evangeliji je dobro poznao svojo najvekšo potrebo, gda je kričao: „Jezuš, sin Davidov, smiluj se mi!“ Na Jezušovo pitanje, ka žele, je odgovoro: „Gospod, da spregledam!“ Gvišno je meo ešče druge potrebe, nego vse drugo on pūsti, pa prosi to, ka ga najbolje žalosti, slepota naj mine.

*

Da mam Jezūša v svetom Oltarskom Svestvi, se moremo zahvaliti Mariji, štera nam ga je dala. Pa ešče nekaj. Kak je njeni Sin samo zavolo nas postao človek, zavolo nas trpo, zavolo naše sreče ostao v Olt. Svestvi, tak je tūdi njegova mati Marija prava pomočnica pri našem odrešenji. Jezušova naloga je ešče ne dovršena. Odrešo nas je toti, ali delo našega posvečenja trpi celo življenje. Zato bo Jezuš ostao med nami do konca sveta, ar nam žele do konca sveta pomagati. Tak tūdi Marija.

*

Praviš, ka nemaš v srci sovraštva do drugih? Bomo vidili! Zdravniki skoro vsakšemi betežniki pogledajo jezik. Zakaj? Na jeziki se zbirajo škodlive snovi, po šterih se da spoznati beteg. Obrnimo to na duševno življenje. Kakši so tvoji guči doma, na deli, na veselici, na poti, pa ešče pri cerkvi? Drugi te čūjejo, kak ogrizavleš toga i onoga, kak rad od njega pripovidavleš, nego nikaj dobroga, pa kak vsakšo reč i delo drugih obrneš na slabo, kak grozno ti je dobro pri srci, či se drugim slabo godi... Dobro pravi pregovor: „Česa je puno srce, o tom rada vūsta govoriyo“.

R.